

عینها نمند - در تحریکات و عملیات نوعیه اغراض شخصیه بکار می برند - و بهمین و تیره عمری را خانم داده و ساحت وجودشان از عاطفه شرافت بی بهره و عاری است بعضی از احکام دیانت را که موافق با مذاق است می یذبرند و قسمی از احکام را که مخالف با مسلک آنها است رد می نمایند - خداوند عالم در قرآن مجیدش همین کونه از خلق را مخاطب ساخته از روی توبیخ و سرزنش هیقرهای د سوره (۲) آیه [۷۹] (اقْتُلُ مِنْهُنَّ بِمَا بَعْضُ الْكِتَابِ وَ تَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جُزَاءُهُنَّ مِنْ يَفْعَلُونَ ذلک منکم الا خزی فی الحیة الدنیا و یوم القیامۃ بردون الى اشد العذاب وما الله بغافل عنما یعملون) - کیانند این دشمنان بشر؟ چه نام دارند؟ بله . این فرقه هستمی ممنافقین هستند - یعنی [هر که زبانش دگر و دل دگر] که هواه بار و زرو وبال خلق را متحمل شده و با همه زلھاتشان دردار دنیا هم بخوبی نمی توانند اعشه و زندگانی نمایند عاقبت امر آنان نیز خبیث و خیم است سوره (۴) آیه [۱۴۶] (ان المُنَافِقِينَ فِي الدُّرُكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ..)

رُؤْسَ كَاهِلَّ عَلَيْهِ اثْلَى وَ مَطَاعِنَتْ فَرِجْنَى [بَعْثَتْ خَامِصَ [ص]]

هر گاه در اطراف فاریخ زمان فترت [یعنی زمان ممتد از رفع مسیح تا بعثت خامن النبیین [ص] سیر و مراجعته شود معلوم خواهد شد که اهل آن زمان بواسطه متابعت هوا و هوس و عدم التزام بدینات دو چار چه مشکلاتی و مبارشر چه امو و سخیفه بوده اند ! و بعقول ضعیفه خود چه قوانین و احیه و آداب و اخلاق رذیله را تعقیب می نمودند و ناچه مقدار از عالم ممدن ورسوم انسایت دور بودند - چه دختران بی تقدير و جرم که بواسطه خیالات فاسده پدران خود

و نده بگور شدند!! چه جو آنان رعنای که از اثر هرج و مرج های بی اساس در زیر خاک قرین مار و مور گشتند!! چه عشیره ها و قبیله های هم که بواسطه تهاجم و تطاول بر بکدیگر بعضی منقرض و بعض دیگر قریب با انحلال شدند مانند [اوس] و [خزرج] که دو برادر بودند در حجاز و بعد از خود آنها در میان اولادشان نایره نزاع و جدال مشتعل شد و خوزیز بهای غیر قابل جبران در میان آنان واقع گردید و بالاخره فایکصد و بیست سال رشته دوئیت در میان اولا و احفاد آنان جربان داشت - آیا - اگر بهمین منوال وضعیت عالم چندی دیگر امتداد میافتد - اثرب از آثار جامعیت آنان باقی میباشد؟ آیا ارفع آن خرافات و دفع آن بلایات را کی عهد دارد؟ آیا کدام نوع خواه کمر همت بر میدان و بست و آن بی نظمی و بر ریت را مبدل به نظم والفت نمود و نعمت مسالت و تمدن را بعرب ارزانی داشت که از پرفوشن آنان اقطاعیه مین مقتبس و منور گردید ﴿الله اعلم حيث يجعل رسالته﴾ همانا حکیم کارساز و قادر ذو الجلال پس از چهار صد و کری انقلاب و اضطراب در مقام الطیف و عطوفت نعمت وجود مقدس ختمی مرتبت اعنى (محمد بن عبد الله) صلی الله علیه و آله را برای هدايت کم گشتنکان و ادی جهل و رذالت و تنظیم عالم از وادی نہاده بر انگیزانید و بسبب آیات و معجزات و خوارق عادات آن یگانه کوهر صد ف عظمت و عصمت را بر ابطال و شجاعان اهل عصر سلطنت نبوت و اقتدار بلا نهایت مرحمت فرمود و حقانیت و شرافت و علوشان و رتبت آنحضرت را خاطر نشان صفحه عالم فرد و بسبب زحمات و تحمل مصائب و صدمات آنسر و مجدداً با ط عدل و انصاف گسترده گردید و آندرم و حشی سر منزل انسانیت و نمدن رسیدند و بسبب خلق عظام آنحضرت

رو شته افت و اخوت و مساوات در میان عشایر و اقوام استوار و متمد کشت و آن رو بدهای ناهنجار نخست متزوك و آنحضرت بتعلیم قولی و فعلی مردم را به آزمودن اخلاق و سفات حسنی و احتراز از آداب ناستوده و ادار فرمود **﴿چه﴾** که این اقدام رکن اعظم وعلت اقوای بعثت آنحضرت بود و خود آن نور مقدس فرمود [بعثت لاتم مکارم الاخلاق] هر با بصیرتی که در مزایای بعثت و دعاوت آنحضرت غور نماید تصدق خواهد داشت که طرز و اسلوب دستورات و تشریعات این یگانه برگزیده احديت بقدرتی بلند مرتبه و کامل و متنی و تمام عیار است و اساس مقدس این شریعت غرای بقسمی در حفظ ناموس و جان و مال و نجات از رقیب بشریه مطبوط و محکم است که ابداً رخنه و راه دسیسه و صلاحیت تغییر و تحیر ندارد و چنین است که فرمودند **﴿حلال محمد حلال الی یوم القيمة و حرامه حرام الی يوم القيمة﴾**

ای عزیزان بشرافت و مجد مقدسین عالم و شرافتمندان از بني آدم قسم است هیچ حریت و عزیزی بالاتر و تمام تر از اسلام نیست اگر کسی تأهل دارد - در این عصر جدید و قرن درخشان کمر همت ار میان به بینند و قد مردا نگی و فتوت را علم نماید و در صدد کشف این حقیقت بر آید او در اطراف حقایق و اساس نوادران و حریت با مقداری دقت تفکر کند و در مزایای اسلام و شریعت غرای محمدی **﴿ص﴾** نظری از روی خردباری و انصاف بیفکند - آنوقت حس غظمت اسلام را مینماید - آنوقت میفهمد معنای استقلال و آزادی را آنوقت بی محدود نظم حقوق بشری را - آنوقت منهقل میشود باصول نوادران - آنوقت کشف میکند راه اصلاح جامعه را - آنوقت خود را وظیفه دار می بیند که بر مأذنه عمومی و مرأی

و سمع عموم بشر براید و با صدای هر چه رساتر فرباد کند - ای اهل عالم و ای حسان از ذریه آدم - بستایید - گنجینه روت ظاهري و معنوی اسلام است ' سر چشمك سعادت جاوید اسلام است ' خراب کننده اساس نفاق و دوئیت اسلام است ، تشکیل دهنده حقیقت حریت و مدنیت اسلام است ' در این دین حذیف ابدآ خرافات وجود ندارد - آنچه مغرضین اسناد با اسلام داده اند بی اصل است دخلي بعلم اسلام ندارد این دین حنیف هستی بر يك قانون مقدس محکمی است که نام آن قرآن است - قرآن است که دامنه فصاحت و بلاغت آن بی پابانست ، قرآن است که تمام جهات و خصوصیات و مزایای تمدن و آزادی مشروع و عدالت و مساوات را در يك آبده کرده جمیع و در هر چشم عموم گذارده است ' سوره [۳] آبه [۷۵] (قل يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَيْنَا كُلُّهُمْ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ أَن لَا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ وَ لَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ أَن لَا يَتَّخِذُوا بَعْضَنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تُوْقُنُوا شَهَهُو بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) آیا این او صاف سزاور است دست از این وسیله سعادت ابدی برداریم ؟ و با هواه فاسده و آراء کاسده خود را در بید آهی بیندازیم قرآنی که تمام مایحتاج اجتماعی و انفرادی بشر را متکفل است آیا شایسته است از او اعراض نمائیم و احکام مقدسیش را مطلباً بگذاریم ؟ ؟ ؟ بگوئید بمنحر فین از طریقه حقه - عن زبان بیائید اگر شبیه دارید با کمال ملایمت و نژاکت و مقاومت جواب و رد شبیه خود را در یافت دارید اگر در فصاحت و بلاغت و عجزت بت قرآن شبیه دارید یا در خانمیت صاحب قرآن حرفی دارید بیائید شفا ها . کتاب مطالبه کنید و جواب بشنوید ولی مادامیکه از روی اساس و اصل مطلب علناً در مقام بر نیامده اید به هیچ قانونی حق ندارید بسامی مختلفه در جزوای و اوراق

طبعویه در مقام الفای شبهه براید وضعیه از برادران اسلامی را کمراه سازید!

(مکتوب - تو ضیح مهم)

می بینم بعض از محترمین مسلمین از عنوان « دعواوت اسلامی » و حشت دارند و بسبب بروز و طلوع ابن نام و بازار ک فام متأثر هستند و میفرمایند « مگر ما هنوز مسلمان نشده ایم که تازه دعواوت باسلام میشویم » خوبست ابن اشتباه در ترجیه لفظی بر طرف شود و دانسته شود که دعواوت اسلامی یعنی دعواوت از طرف اسلام چه که بایه اسلامی باشد نسبت نماید و میشود پس ابن دعواوت منسوب باسلام است که نسبت باشیخاصل خارج از این عذهب همان معنای دعواوت بسوی اسلام است و نسبت بمسلمان دعواوت بسوی مزایا و دفایق اسلام است علاوه نظر ببقاء این دین حنیف دعواوت آن نیز باقی است ببقاء آن - زیرا آنچه در این نادمه مقدس مطالعه میشود تمام در تحت آیات قرآنی و اخبار است - پاینده باد این دعواوت اسلامی آمین (الاحقر خادم المسلمین) ...

متفق هست در آنکه مقالات و مکاتیب او را در میان ایامضاء صاحبان آن باشد « واحدی »

﴿ حضرت عیسی مسیح (ع) ﴾

پس از آنکه حضرت حضرت مسیح باسمان عروج فرمود و آن انقلاب و ظلمت بر طرف شد - اختلافات چندی در میان قوم تولید شد « وان الذين اختلفوا فيه لفی شک منه عالهم به عن علم الا اتباع الفتن و ما قتلوه يقدیمنا بل رفعه الله